

ข่าวกรมศิลปากร

จากสื่อมวลชน

ประจำวันที ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ประเด็นข่าวที่สำคัญ

๑. ๒๖ พ.ย. อนุรักษ์ศิลปกรรมพระศพฯ
๒. บวงสรวงราชรถงานพระศพ'สังฆราช'
๓. วธ. พิมพ์คู่มือการแสดงโขน
๔. กะเทาะเปลือก วิชาประวัติศาสตร์ไทย
๕. สยามประเทศไทย ศธ. ปรับโครงสร้าง ฟัน 'กรมวิชาการ'
๖. ลอยกระทง ๗ พื้นที่ริมน้ำ ในงาน "River Festival สายน้ำแห่งวัฒนธรรม"
๗. COMMUNITIES BUILT ON A LOVE FOR TOURISM
๘. Toward a museum of the 21st century

หมายเหตุ สามารถเปิดอ่านข้อมูลข่าวกรมศิลปากรทาง www.finearts.go.th

ไทยรัฐ
 Thai Rath
 Circulation: 1,000,000
 Ad Rate: 1,600

Section: First Section/การศึกษา-ศาสนา-สาธารณสุข

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 66 **ฉบับที่:** 21106

หน้า: 12(บนซ้าย)

Col.Inch: 15.02 **Ad Value:** 24,032

PRValue (x3): 72,096

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: 26พ.ย.อัญเชิญราชรถพระศพฯ

26 พ.ย.อัญเชิญราชรถพระศพฯ

นายอนันต์ ชูโชติ อธิบดีกรมศิลปากร กล่าวถึงการจัดเตรียมงานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ในส่วนที่กรมศิลปากรรับผิดชอบว่า หลังจากบูรณะราชรถนำและราชรถเชิญพระโกศ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ในวันที่ 26 พ.ย.นี้ จะทำพิธีบวงสรวงอัญเชิญราชรถออกจากสำนักช่างสิบหมู่ อ.สาขลา ขณะที่การบูรณะอาคารช่างที่วัดเทพศิรินทราวาสราชวรวิหาร จำนวน 2 หลัง และการออกแบบซุ้มเพื่อให้ประชาชนถวายดอกไม้จันทน์ ก็ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วเช่นกัน

นายอนันต์กล่าวว่า กรมศิลปากรได้นำพระโอวาทของสมเด็จพระสังฆราชมาจัดพิมพ์เป็นที่คั่นหนังสือที่ระลึกในงานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพฯ จำนวน 16 แบบ จัดพิมพ์ 3,650,000 แผ่น เพื่อแจกจ่ายให้แก่ประชาชนที่มาถวายดอกไม้จันทน์ที่วัดบวรฯ รวมถึงสถานที่ทำพิธีทั่วประเทศ นอกจากนี้ ในการจัดทำหนังสือจดหมายเหตุงานพระศพสมเด็จพระสังฆราชฯ ขณะนี้สำนักจดหมายเหตุแห่งชาติ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจัดทำต้นฉบับในส่วนของงานดำเนินงานและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเสร็จแล้ว เหลือเพียงจัดทำต้นฉบับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ ซึ่งคนได้กำชับว่าให้จัดทำต้นฉบับให้แล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคมนี้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนตีพิมพ์ จำนวน 10,000 เล่ม.

ASTVผู้จัดการรายวัน

ASTV Poo Jatkarn Daily
Circulation: 500,000
Ad Rate: 1,500

Section: First Section/การศึกษา-คุณภาพชีวิต

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 7

ฉบับที่: 1988

หน้า: 9(ซ้าย)

Col.Inch: 26.60 Ad Value: 39,900

PRValue (x3): 119,700

ศิลปิน: สีสี่

หัวข้อข่าว: บวงสรวงราชรถงานพระศพ'สังฆราช'

บวงสรวงราชรถงานพระศพ'สังฆราช'

ASTVผู้จัดการรายวัน - กรมศิลป์ เตรียมพร้อมงานพระศพฯ "สมเด็จพระสังฆราช" เตรียมบวงสรวงอัญเชิญราชรถ 26 พ.ย.นี้

นายอนันต์ ชูโชติ อธิบดีกรมศิลปากร กล่าวถึงการเตรียมงานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ในส่วนที่กรมศิลปากรรับผิดชอบว่า ขณะนี้สำนักช่างสิบหมู่ ได้ดำเนินการบูรณะราชรถนำและราชรถเชิญพระโกศเสร็จเรียบร้อยแล้ว จากนั้นรอทางทหารจะอัญเชิญราชรถ 2 องค์ออกจากช่างสิบหมู่ อย่างไรก็ตาม จากการพูดคุยในเบื้องต้นอย่างไม่เป็นทางการว่า ในวันที่ 26 พ.ย. นี้ จะทำพิธีบวงสรวงอัญเชิญราชรถออกจากช่างสิบหมู่ ตนได้รายงานนายวิระ โรจน์พจนรัตน์ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) รับทราบแล้ว สำหรับการบูรณะอาคารช่างที่วัดเทพศิรินทราวาสราชวรวิหาร จำนวน 2 หลัง เสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่วนการออกแบบซุ้มเพื่อให้ประชาชนถวายดอกไม้จันทน์ได้ออกแบบเสร็จแล้ว ได้มอบให้กรุงเทพมหานคร เป็นผู้สร้าง

นายอนันต์ กล่าวว่า ส่วนการจัดทำที่คั่นหนังสือที่ระลึกในงานพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพฯ กรมศิลปากรนำพระโอวาทของสมเด็จพระสังฆราชมาจัดพิมพ์เป็นที่คั่นหนังสือ 16 แบบ จำนวนพิมพ์ 3,650,000 แผ่น ขณะนี้ได้จัดพิมพ์เสร็จแล้ว เพื่อแจกจ่ายให้แก่ประชาชนที่มาถวายดอกไม้จันทน์ ที่วัดบวรฯ รวมถึงสถานที่ทำพิธี และ 76 จังหวัด ส่วนการจัดทำแผ่นพับที่ระลึก

เนื่องในงานพระศพฯ เป็นภาษาไทยและแปลย่อเป็นภาษาอังกฤษ ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดพิมพ์

อธิบดีกรมศิลปากร กล่าวว่า ในส่วนการแสดงมหรสพ สำนักการสังคีตจัดการแสดงโขน ตอนศึกแสงอาทิตย์-พรมมาสตรี ซึ่งจะใช้เวลาการแสดง 2 ชั่วโมง บริเวณหน้าพระเมรุ วัดเทพศิรินทราวาส อย่างเป็นทางการเตรียมความพร้อม วันที่ 4 พ.ย.นี้ ตนร่วมประชุมกับท่านผู้บัญชาการวิระ ไหวทยะ พร้อมทั้งลงพื้นที่ไปดูสถานที่จริงด้วย

นายอนันต์ กล่าวว่า การจัดทำหนังสือจดหมายเหตุงานพระศพสมเด็จพระสังฆราชนั้น ขณะนี้สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ได้เก็บรวบรวมข้อมูล จัดทำต้นฉบับในส่วนของการดำเนินงานและเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเสร็จแล้ว เหลือเพียงการดำเนินการจัดทำต้นฉบับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ ซึ่งกำหนดในเดือนธันวาคมนี้ อย่างไรก็ตาม ตนได้กำชับไปว่าให้จัดทำต้นฉบับให้แล้วเสร็จภายในเดือนธันวาคมนี้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนตีพิมพ์ จำนวน 10,000 เล่ม ■

Khao Sod
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,100

ข่าวสด

Section: บันเทิง/การศึกษา/ราชภัฏ

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 25 ฉบับที่: 9107

Col.Inch: 13.28 Ad Value: 14,608

หัวข้อข่าว: วธ.พิมพ์คู่มือการแสดงโขน

หน้า: 23(กลาง)

PRValue (x3): 43,824

คลิป: ชาว-ดำ

วธ.พิมพ์คู่มือการแสดงโขน

นายอภิรักษ์ โปษยานนท์ ปลัดวธ. เปิดเผยว่า จากการประชุมผู้บริหารระดับสูง ครั้งที่ 4/2558 โดยมีนายวีระ โรจน์พจนรัตน์ รมว.วธ. เป็นประธาน ที่ประชุมหารือการจัดงานทางวัฒนธรรมในช่วงเดือนธ.ค. 2558 ซึ่งมีงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 88 พรรษา 5 ธ.ค.2558 เพื่อน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ โดยจัดกิจกรรมการแสดงโขนกลางแปลงพระราชทาน จำนวน 5 องค์ คือ กำเนิดทศกัณฐ์ ทศกัณฐ์ลักนางสีดา จองถนน ขกรบ และพระรามคืนนคร ระหว่างวันที่ 11-13 ธ.ค. ณ พระลานหน้าพระที่นั่งอนันตสมาคม นอกจากนี้ ภายในเดือนธ.ค. ยังมีกิจกรรม Bike for Dad ในวันที่ 11 ธ.ค. ซึ่งวธ.ได้รับมอบหมายให้จัดการแสดงโขนพระราชทานเฉลิมพระเกียรติ

ปลัดวธ.กล่าวต่อว่า ในส่วนของงานพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระสังฆราช มอบหมายให้กรมศิลปากรเตรียมพร้อมจัดแสดงโขน เรื่องรามเกียรติ์ ตอนศึกพรหมมาศตร์ ส่วนงานพระราชพิธีเรียบร้อยแล้วทุกส่วน อย่างไรก็ตาม การนำโขนจัดแสดงทุกส่วนนั้น สอดคล้องกับพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ซึ่งย้ำให้จัดแสดงงานวัฒนธรรมต้องนำองค์ความรู้เข้ามาเผยแพร่ด้วย เพื่อให้ผู้ชมโขน ทั้งชาวไทยและต่างชาติ เข้าใจเนื้อเรื่องและวัฒนธรรมตรงกัน โดยมอบให้กรมศิลปากรจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์แสดงถึงเนื้อหาของโขน พร้อมกับบรรยายประกอบการแสดงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: จุดประกาย/วัฒนธรรม

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 29

ฉบับที่: 9904

หน้า: 8(เต็มหน้า)

Col.Inch: 215.22Ad Value: 516,528

PRValue (x3): 1,549,584

ศิลปิน: ลีลี

หัวข้อข่าว: กระเทาะเปลือกประวัติศาสตร์ไทยทางวิชาการแล้ว

กระเทาะเปลือก วิชาประวัติศาสตร์ไทย

ประวัติศาสตร์ไทยฉบับเสริมการเรียนรู้ที่รวมข้อมูลใหม่

เรื่อง : พลาดิศัย สิทธิชัยกุล

การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของบ้านเมืองนั้น สังคมไทยไม่เคยทอดทิ้งเหมือนหลักสูตรการศึกษาที่มีความกล้าหาญมากจนวิชาประวัติศาสตร์ไทยในชั้นเรียนมีความสำคัญน้อยลง กระทั่งไม่มีวิชาในชั้นเรียนเลย ต่อเมื่อมีการเรียกร้องมากขึ้นวิชาประวัติศาสตร์ไทยก็กลับมาอีกครั้งท่ามกลางการไม่มีครูวิชาที่เหลืออยู่แล้ว ต้องใช้ครูสอนสังคมศึกษาสอนแทน เช่นเดียวกับวิชาหน้าที่พลเมือง วิชาศีลธรรมจริยธรรมก็มีลักษณะเดียวกัน พระสงฆ์ที่เคยเป็นครูพระสอนในโรงเรียนซึ่งอาศัยวัดก็พลอยหมดหน้าที่ไปด้วย

และมีความพยายามแยกวัดกับโรงเรียนให้แยกออกจากกัน ทั้งๆ ที่ปากบอกไปทั่วว่า “บวร” ให้ “บ้าน-วัด-โรงเรียน” ต้องเดินไปด้วยกันในสังคมไทย

ด้วยเหตุที่มีการเปลี่ยนแปลงหลากหลายประการ ทำให้หลักสูตรการศึกษาเปลี่ยนไปตามสถานการณ์เพื่อให้มีการสอน โดยอ้างว่าเพื่อให้ทันสมัยก้าวทันโลกทันความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นมากมาย ทำให้วิชาหลักในโรงเรียนอย่างวิชาประวัติศาสตร์ไทยและหลักภาษาไทยหรือไวยากรณ์ไทยนั้น ถูกกีดกันจนไม่มีเวลาสอนหรือกำหนดในหลักสูตรการศึกษาเบื้องต้น

แต่กลับไปรวมวิชาอยู่ในวิชาสังคมศึกษาและวิชาเสริมสร้างประสบการณ์อะไรๆ จนทำให้ลืมไปว่าประเทศนี้มีประวัติศาสตร์ชาติเรียนมาตั้งแต่มีโรงเรียนเกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5

การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไทยก่อน พ.ศ.2516 นั้นส่วนใหญ่ถือเป็นวิชาหลักของการศึกษาและเล่าเรียนตามตำรับตำราที่เป็นตำนาน พงศาวดาร จนถูกมองว่าเป็นวิชาที่เน้นเรื่องราวของเจ้านายชั้นสูง และชนชั้นนำในสังคม ประเด็นที่สร้างความน่าเบื่อนั่นก็

รหัสข่าว: C-151104011166

หน้า: 1/4

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: จุดประกาย/วัฒนธรรม

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 29 ฉบับที่: 9904

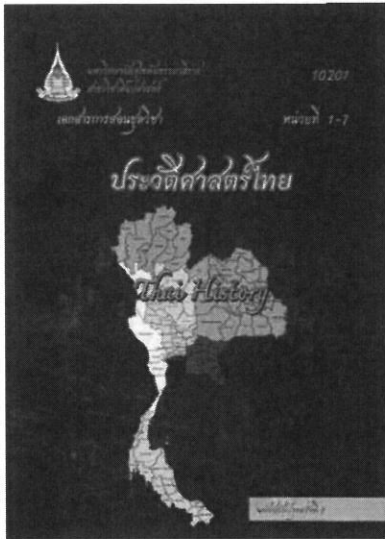
Col.Inch: 215.22 Ad Value: 516,528

หัวข้อข่าว: กระเทาะเปลือกวิชาประวัติศาสตร์ไทยทางการแล้ว

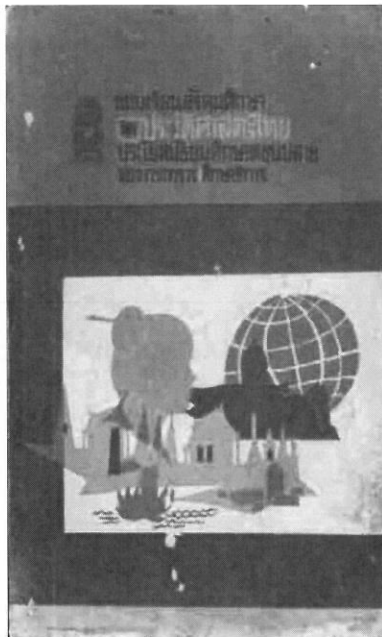
หน้า: 8(เต็มหน้า)

PRValue (x3): 1,549,584

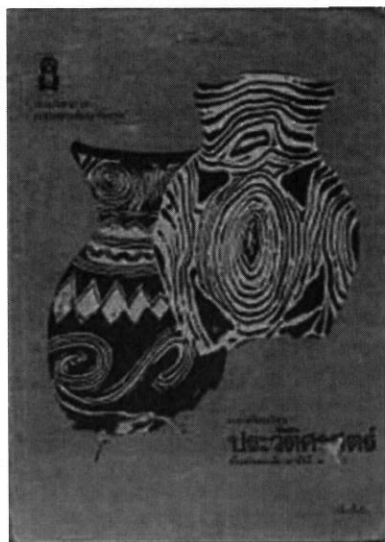
ศิลปิน: สีสี่

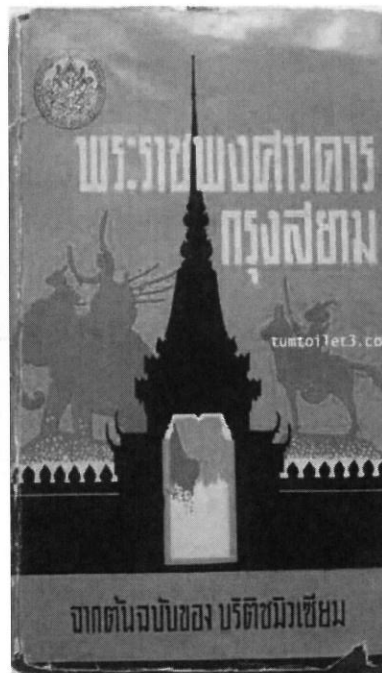
ชุดวิชาประวัติศาสตร์ไทยของมสธ.

วิชาประวัติศาสตร์ไทยในแบบเรียนสังคมศึกษา

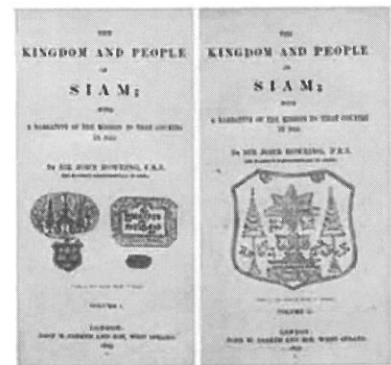

แบบเรียนประวัติศาสตร์ไทย

พงศาวดารสยามฉบับบริติชเคาน์ซิล

**ต้องทำให้การสอน
การเรียนวิชา
ประวัติศาสตร์สามารถ
ช่วยให้คนส่วนใหญ่
มองเห็นวิวัฒนาการ
ความเป็นมาของสังคม
ได้อย่างชัดเจนสามารถ
เชื่อมโยงกับสภาพการณ์
ที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน
ให้มีความชัดเจน
ได้ด้วย**

หนังสือเรื่องThe Kingdom and People of Siam

คือ ครูสอนประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ได้ทำให้วิชาประวัติศาสตร์กลายเป็นเรื่องของตำนานพงศาวดาร ที่มีแต่ชื่อเจ้าพระยามหากษัตริย์และกษัตริย์ต่างๆ ที่ดูห่างไกลตัว จนเป็นวิชาเบื่อหน่ายในการจำคนจำพ.ศ.สำหรับคนทั่วไปอีกทั้งมีข้อสงสัยที่พลอยพาให้คนมีทัศนคติต่อวิชาประวัติศาสตร์มากขึ้น จนมองว่าเป็นการศึกษาเฉพาะเรื่องราวในอดีต เรื่องโบราณที่ไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตที่เป็นจริงในปัจจุบัน

ปัจจุบันนี้ต้องยอมรับว่าสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก จากที่ความรู้อยู่กับเจ้านายหรือขุนนาง ได้การกระจายอำนาจและความรู้ไปสู่คนชั้นกลางและชั้นล่างมากขึ้น ทำให้มีการพัฒนาทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสาขาต่างๆ ในลักษณะที่เป็นเสรีนิยมหรือก้าวหน้าขึ้น

ทำให้การศึกษาประวัติศาสตร์บางส่วนเปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบเดิม ซึ่งเคยเรียนพงศาวดารสยามจากต้นฉบับเดิมถึง 3 เล่มมาเป็นสอนตามหลักสูตรวิชาประวัติศาสตร์ที่มีการเรียบเรียงใหม่ตามยุคสมัย โดยให้ความสำคัญศึกษาเรื่องประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และเรื่องประชาชน ชุมชนมากขึ้น ตลอดจนยังสนใจในถึงประวัติศาสตร์

สมัยใหม่ หรือประวัติศาสตร์ร่วมสมัยอีก ทำให้วิชาประวัติศาสตร์ที่เคยเบื่อหน่ายนั้นกลับเป็นวิชาที่ได้รับความสนใจศึกษา ถกเถียงอภิปรายตามข้อมูลที่มีการค้นพบใหม่มากขึ้นกว่าเดิม

จึงไม่แปลกที่จะมีกลุ่มผู้ที่เข้าใจประวัติศาสตร์ที่ไม่ใช่พงศาวดารและบูรณาการความรู้หลายด้านที่เกี่ยวข้องมากขึ้น โดยเฉพาะด้านศิลปกรรม ภาษา วรรณคดี และประติมากรรม ทำให้มีการศึกษาประวัติศาสตร์ที่มีมิติที่กว้างมากขึ้น แต่ก็จำกัดอยู่ในกลุ่มนักวิชาการรุ่นใหม่ ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเท่านั้น ส่วนการศึกษาประวัติศาสตร์ในระดับโรงเรียนและการรับรู้ของประชาชนทั่วไปนั้นกลับคับแคบลง นอกจากจะเดินไปตามกระแสละครโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่อิงประวัติศาสตร์ จนกลายเป็นข้อสงสัยมากกว่าความเข้าใจถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ตามหลักฐานและที่เป็นจริง

เรื่องของประวัติศาสตร์ชาตินั้นไม่ใช่

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: จุดประกาย/วัฒนธรรม

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 29

ฉบับที่: 9904

หน้า: 8(เต็มหน้า)

Col.Inch: 215.22Ad Value: 516,528

PRValue (x3): 1,549,584

ศิลปิน: ลีลี

หัวข้อข่าว: กระเทาะเปลือกวิชาประวัติศาสตร์ไทยทางวิชาการแล้ว

ภาพเขียนจากพงศาวดารล้านช้าง

การเรียนรู้หรือรับรู้แต่เรื่องราวในอดีต แม้จะมึนงานโบราณคดีสำรวจ ขุดค้นทางวิชาการอยู่ก็ตาม ก็ใช่ว่าจะเป็นคำตอบในทางประวัติศาสตร์ได้ชัดเจนในเมื่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนนั้นไม่เคยห่างจากตำราแบบเดิม โดยไม่ใส่ใจที่จะปรับหรือแก้ไขให้ทันกับข้อมูล จริงที่มีการพบใหม่และมีหลักฐานเชื่อมความรู้ ดังนั้นแต่ละยุคสมัยหากผู้มีอำนาจหรือมีความสนใจสั่งการขึ้นก็จะทำให้เกิดอาการตื่นโพล่งต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไทยกันขึ้นมา

หากอาการตื่นโพล่งในประวัติศาสตร์นั้นเป็นการตื่นโพล่งถึงความเข้าใจมากกว่าลายเส้นผู้นำแล้ว ก็จะเกิดการศึกษารู้อึ้งถึงความสัมพันธ์และกิจกรรมของกลุ่มคน กลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมทั้งหมด โดยเน้นถึงการพัฒนาการการเปลี่ยนแปลงที่เกิดตามยุคสมัยจนมีผลงานการสร้างชาติสร้างอาณาจักร สร้างงานศิลปกรรม สร้างคติความเชื่อ ประเพณีและวิถีของชาติพันธุ์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเคลื่อนไหวต่อเนื่องกับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคตแล้วก็จะป็นวิชาที่ไม่น่าเบื่อ และสนุกสนานกับการคลี่คลายปมทางประวัติศาสตร์ด้วยการตรวจสอบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ให้เกิดประโยชน์ในสังคมได้

ดังนั้นความเข้าใจถึงประวัติศาสตร์ชาติจึงมีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้เข้าใจได้ว่าประวัติศาสตร์นั้น มีความคล้ายคลึงหรือผูกพันอยู่กับวิชาทางสังคมศาสตร์ เช่น รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ สังคมวิทยา มานุษยวิทยา เศรษฐศาสตร์ อย่างใกล้ชิดจึงไม่ใช่วิชาอดีตวิทยาหรือวิชาโบราณวิทยา แต่เป็นสังคมศาสตร์ ที่เน้นมิติของกาลเวลาและข้อเท็จจริง การศึกษา

ประวัติศาสตร์จึงเป็นการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การเมืองวัฒนธรรมของมนุษย์ที่เน้นในเรื่องมิติของระยะเวลา ที่มีลักษณะต่อเนื่องอย่างเป็นกระบวนการ ในขณะที่สังคมศาสตร์นั้นเน้นปรากฏการณ์และปัญหาปัจจุบัน

วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่ทำให้เข้าใจว่าคนในแต่ละยุคสมัย หรือแต่ละขั้นตอนของประวัติศาสตร์นั้น มีชีวิตความเป็นอยู่มีความสัมพันธ์กันอย่างไร ซึ่งมีความขัดแย้งกันต่อสู้กัน สร้างสรรค์ศิลปะวิทยาการ อารยธรรมและอะไรๆ กันอย่างไรบ้าง สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นมีความหมายอย่างไรต่อพัฒนาการสังคมขณะนั้นแล้วหลังจากนั้นได้มีผลกระทบต่อเนื่องมาถึงคนในปัจจุบันอย่างไร หากจะให้กว้างออกไปถึงความเกี่ยวข้องกับประเทศในอาเซียนแล้ว ก็มีทั้งความสัมพันธ์ในเชิงบวกและลบอยู่ด้วยกันแล้วจะทำกันอย่างไรให้เป็นวัฒนธรรมเดียวกันในอาเซียนด้วยมิติทางประวัติศาสตร์แต่ละประเทศ ซึ่งต่างมีแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์

หากมองไม่เห็นวิชาประวัติศาสตร์มีความสำคัญสามารถเชื่อมโยงกับชีวิตคนในปัจจุบันได้แล้ว ก็อย่าให้ประวัติศาสตร์นั้นเป็นเพียงให้คนส่วนใหญ่รับรู้และเข้าใจแต่เพียงว่าประเทศนี้มีประวัติศาสตร์มาช้านาน แต่ผลงานการพัฒนาประเทศไม่มีอะไรแสดงได้นอกจากปัญหา และความไม่เข้าใจให้สมกับเป็นประเทศที่มีกาลเวลาแห่งประวัติศาสตร์ การมีเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์ที่สามารถค้นหาได้มากมายนั้นหากยังมีข้อวิพากษ์และข้อสงสัยอยู่โดยปราศจากหลักฐานและข้อเท็จจริงแล้ว

ก็ยังเป็นคำตอบไม่ได้ว่าจะใช้วิชาประวัติศาสตร์สร้างความสามัคคี สร้างความมีวัฒนธรรมเดียวหรือร่วมกันได้ทั้งๆ ที่มีจารึกและเอกสารโบราณสถาน พิพิธภัณฑน์ โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และกลุ่มชาติพันธุ์ให้เรียนรู้มากมาย

ประเด็นสำคัญคือ กระบวนการเรียนรู้ในประเทศนั้นต้องทำให้การสอนการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์สามารถช่วยให้คนส่วนใหญ่มองเห็นวิวัฒนาการความเป็นมาของสังคมได้อย่างชัดเจนสามารถเชื่อมโยงกับสภาพการณ์ที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน ให้มีความชัดเจนได้ด้วยซึ่งเป็นยุคสมัยที่ไม่มีมีการครอบงำทางวิชาการแล้ว

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 200,000
Ad Rate: 2,400

Section: จุดประกาย/วัฒนธรรม

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 29

ฉบับที่: 9904

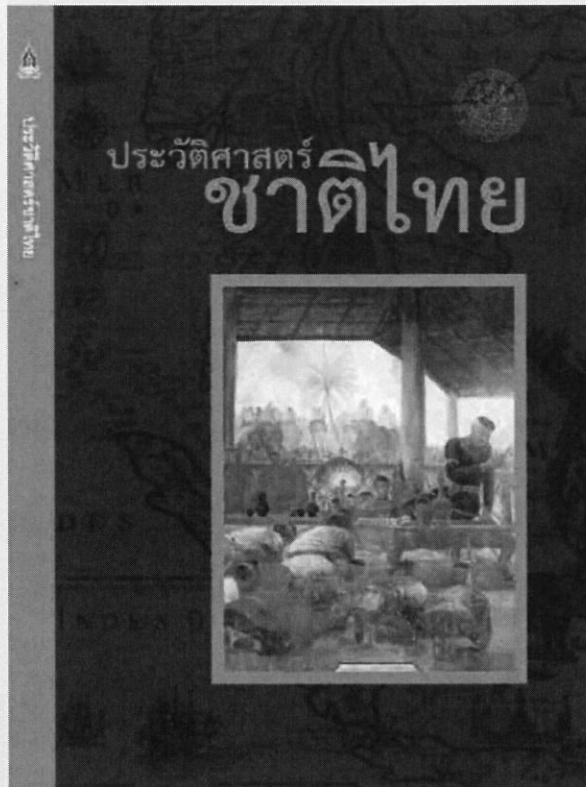
หน้า: 8(เต็มหน้า)

Col.Inch: 215.22Ad Value: 516,528

PRValue (x3): 1,549,584

ศิลปิน: สีลี

หัวข้อข่าว: กระเทาะเปลือกวิชาประวัติศาสตร์ไทยทางวิชาการแล้ว

เปิดตัวหนังสือ 'ประวัติศาสตร์ชาติไทย'

กระทรวงวัฒนธรรม เปิดตัวหนังสือ "ประวัติศาสตร์ชาติไทย"

จากการที่รัฐบาลมีแนวคิดสร้างการรับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติไทยและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชาติ รวมถึงเผยแพร่พระมหากษัตริย์คุณพระเกียรติคุณของพระมหากษัตริย์และบรรพบุรุษไทย เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน และประชาชน เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นเอกราชอันยาวนาน ร่วมกันธำรงรักษาและสร้างสรรค์สิ่งที่ตั้งมาจากรุ่นสู่รุ่นเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของชาติอย่างมั่นคง ยั่งยืนสืบไป กระทรวงวัฒนธรรม จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากร จัดพิมพ์หนังสือประวัติศาสตร์ชาติไทย ฉบับภาษาไทย จำนวน 10,000 เล่ม

หนังสือประวัติศาสตร์ชาติไทย นำเสนอเนื้อหาให้ผู้อ่านมีความเข้าใจถึงความเป็นมาของคนที่อยู่ในแผ่นดินที่เป็นประเทศไทยในปัจจุบัน ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ และพัฒนาการบ้านเมืองตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์จนถึงปัจจุบัน เรียงลำดับตามระยะเวลา เริ่มจากสมัยก่อนสุโขทัย สุโขทัย อยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ เรียบเรียงโดยนักวิชาการจากสำนักวรรณกรรมและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร

กระทรวงวัฒนธรรมได้ส่งมอบหนังสือดังกล่าวให้สถานศึกษาต่างๆ และหอสมุดแห่งชาติทั่วประเทศ เพื่อให้ประชาชนและเยาวชนได้เรียนรู้และเข้าใจประวัติศาสตร์ชาติไทยอย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีได้มีมอบหมายให้กระทรวงวัฒนธรรมโดยกรมศิลปากรดำเนินงานจัดพิมพ์หนังสือเผยแพร่ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ให้แก่เยาวชนอีก 2 เล่ม คือ หนังสือ "ประวัติศาสตร์ชาติไทย ฉบับเยาวชน" ซึ่งมีเนื้อหาสรุปย่อจากหนังสือประวัติศาสตร์ชาติไทยที่พิมพ์เผยแพร่แล้ว และหนังสือ "นพรีขจักรีบรมราชวงศ์" เนื้อหาเกี่ยวกับพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์แห่งพระราชวงศ์จักรี 9พระองค์ กำหนดแล้วเสร็จประมาณกลางเดือนพฤศจิกายนนี้

มติชน

Matichon
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,550

Section: ประชาชน/-

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 38 ฉบับที่: 13751

หน้า: 18(บนขวา)

Col.Inch: 22.43 Ad Value: 34,766.50 PRValue (x3): 104,299.50

ศิลปิน: ลีลี

คอลัมน์: สยามประเทศไทย

สยาม ประเทศไทย

สุจิตต์ วงษ์เทศ

ศธ. ปรับโครงสร้าง พื้น 'กรมวิชาการ'

พล.อ.ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เปิดเผยว่า การประชุมคณะกรรมการนโยบายและพัฒนาระบบการศึกษา หรือซูเปอร์บอร์ดการศึกษา ที่มี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ตนจะเสนอเรื่องต่างๆ ให้ที่ประชุมพิจารณา ดังนี้

การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การโอนย้ายอาชีวศึกษาเอกชนมาอยู่ในกำกับของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และการปฏิรูปการศึกษา มีแผนการดำเนินงานแล้ว

ส่วนเรื่องปฏิรูปโครงสร้างยังไม่มีข้อสรุป แต่ทุกฝ่ายเห็นตรงกันว่า **ควรยกระดับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) แยกออกมาเป็นกรมวิชาการเหมือนอดีต เพื่อดูแลคุณภาพ**

(มติชน ฉบับวันอังคาร 27 ตุลาคม 2558 หน้า 5)

เท่ากับไทยเป็นรัฐข้าราชการ หรือรัฐราชการ มีข้าราชการถืออำนาจเป็นใหญ่ที่สุดในปถพีทองของไทย

ประวัติศาสตร์ชนชาติไทย ต้องอพยพถอนรากถอนโคนจากที่ใดที่หนึ่งในจีน ลงมาถึงไทย แล้วตั้งกรุงสุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรก ก็มีที่มาจากกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติศาสตร์ชนชาติไทยอยู่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ภาคกลาง ไม่เกี่ยวข้องกับชนชาติบนที่ราบสูงโคราช ก็มีที่มาจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ทั้งหมดที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงตามหลักฐานใหม่ทางประวัติศาสตร์โบราณคดี ก็โดยอำนาจข้าราชการภายใต้มือที่มองไม่เห็น

เผด็จการทุกชนิดในโลกต้องควบคุมความรู้ ภาษาและประวัติศาสตร์เป็นสำคัญ เพื่อผดุงอำนาจเผด็จการนั้น

ASTV ผู้จัดการ รายวัน

ASTV Poo Jatkarn Daily
Circulation: 500,000
Ad Rate: 1,190

Section: First Section/ท่องเที่ยว - อาหาร

วันที่: พุธ 4 พฤศจิกายน 2558

ปีที่: 7

ฉบับที่: 1988

หน้า: 13(ล่างขวา)

Col.Inch: 35.16 Ad Value: 41,840.40 PRValue (x3): 125,521.20

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: ลอยกระทง 7 พื้นที่ริมน้ำในงาน "River Festival สายน้ำแห่งวัฒนธรรม..."

ร่วมลอยกระทงได้ใจ 7 พื้นที่หลัก

ลอยกระทง 7 พื้นที่ริมน้ำ ในงาน "River Festival สายน้ำแห่งวัฒนธรรม"

บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) จัดงาน "River Festival สายน้ำแห่งวัฒนธรรม" วันลอยกระทง ใน 7 พื้นที่หลักริมแม่น้ำ พร้อมกิจกรรมไฮไลท์ของแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งกิจกรรมสำคัญ "อัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุและอัญเชิญผ้าพระกฐินพระราชทานทางลำน้ำ" ในวันที่ 21-25 พ.ย. 58

นายสุภาน สีริวัฒนภักดี กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) และประธานจัดงาน กล่าวถึงรายละเอียดในงานครั้งนี้ว่า ไทยเบฟฯ ร่วมมือกับกระทรวงวัฒนธรรม กองทัพอากาศ กรุงเทพมหานคร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน และยังมีพันธมิตรอีกหลายภาคส่วนมากกว่า 70 หน่วยงาน ร่วมกันจัดงาน "River Festival 2015 สายน้ำแห่งวัฒนธรรม" ซึ่งจะมีขึ้นระหว่างวันที่ 21-25 พ.ย. 58 ภายใต้คอนเซ็ปต์ รักษ์นะ...สายน้ำ 7 ทาน้ำรัก ใน 7 พื้นที่หลัก ประกอบด้วย วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม วัดอรุณราชวราราม วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร วัดกัลยาณมิตรวรมหาวิหาร ท่ามหาราช ยอดพิมานริเวอร์วอล์ก และเอเชียทีคเดอะริเวอร์ฟรอนท์ ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีกิจกรรมและไฮไลท์ของแต่ละวันจัดเต็มตลอด 5 วัน 5 คืน ตั้งแต่เวลา 16.00-23.00 น.

อีกทั้งในปีนี้มีประเพณีสำคัญคือ ในวันที่ 25 พ.ย. 58 (วันลอยกระทง) จะมีพิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุแห่งลำน้ำ พร้อมอัญเชิญผ้าพระกฐินพระราชทาน เพื่อนำไปถวายพระสงฆ์ผู้อยู่จำพรรษาถ้วนไตรมาส โดยจัดขบวนเรืออัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ และผ้าพระกฐินพระราชทาน พร้อมด้วยคณะสงฆ์ อุบาสก อุบาสิกา ล่องไปตามลำน้ำบริเวณคลองบางกอกน้อยสู่แม่น้ำเจ้าพระยา โดยแวะรับเครื่องสักการะบูชา ณ วัดไก่เตี้ย วัดศรีสุทธาราม วัดสุวรรณาราม วัดอรุณราชวราราม และอัญเชิญขึ้นประดิษฐาน ณ มณฑปกลางสระน้ำจำลองหน้าวิหารพระพุทธบาท วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร ซึ่งนับว่าเป็นประเพณีที่หาดูได้จากผู้ที่สนใจเข้าร่วมชมงานใน 7 พื้นที่หลักในเทศกาลลอยกระทงปีนี้ สามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้ที่ www.riverfestivalthailand.com ■

Turning locals into
cultural experts

FEATURE P12

COMMUNITIES BUILT ON A LOVE FOR TOURISM

Sukhothai and Kamphaeng Phet are World Heritage sites that boast the benefit of local tour guides who know their hometowns better than most

STORY: AREE IAM-AORAN

The River Ping in Kamphaeng Phet Province.

PHOTOS: ROTAWAN/INSIGHTHER

Many people have taken trips to the historic cities of Sukhothai and Kamphaeng Phet, Thailand's "Dawn of Happiness" and "Diamond Wall" provinces. But to many tourists, there's a new treat waiting in your next visit — a batch of local guides who will take you through the sites.

The idea, initiated by Unesco, is to get locals involved in raising conservation awareness while maintaining and developing their local communities.

Since their induction in 1991 as World Heritage Sites, Sukhothai and Kamphaeng Phet have become one of Thailand's most outstanding historical destinations. The majestic ancient ruins dating back to the 13th and 14th centuries receive millions of visitors each year, and in recent years Unesco has trained local people to become Cultural Heritage Specialist Guides, with their main duties being to safeguard the historical treasures while committing to their roles as hosts.

"Learning more about Kamphaeng Phet as a world heritage site in greater detail made me proud," said Patchara Poongason, a recent law graduate from Naresuan University who has joined the programme. "The appreciation and love I have for my hometown has become more profound. Plus, this makes me want to protect my hometown's valuable assets."

“This is what makes us different from other guides. Only the locals can make visitors feel at home

The local guides, who previously had a zero background in tourism, joined intensive training courses before they set out to work with tourists. All of the applicants have different backgrounds; some are fresh graduates, others are newspaper journalists, hotel personnel or television crew. Out of the 80 applicants, only 26 were selected into the project.

The difference between specialist guides and other tour guides is obviously to do with their local connection and their sense of own-

PHOTO: WITTANANT LACHUMSRI

A Unesco study trip for the cultural heritage specialist guides.

ership, which is fundamental in any effort to instil a belief in the value of conservation and sustainable tourism.

"It makes me realise the responsibilities that I have in protecting the condition of World Heritage sites because it isn't just for the tourism industry's profit," Wicha Chanchur, one of the specialists from Kamphaeng Phet, said.

Besides conserving ancient ruins, the idea is to spread the benefit of tourism to local communities. For instance, the specialists have linked the locals' private businesses into travel itineraries by taking visitors to Buddha amulet workshops and local sweet makers.

"The programme seeks the locals' participation as well," said Pattaya Oafrit, a former TV producer who's now a Unesco-trained cultural specialist. "We're part of the community, and we sense the potentials and get to pick activities that create impressive experiences for visitors. This is what makes us different from other guides. Only the locals can make visitors feel at home.

"Anyone can become a tour guide. But for them to successfully express their pride verbally to visitors, they ought to have a deeper understanding of their culture and history."

At the moment, the programme is conducted only in Thai, but the plan will be to introduce English-speaking guides too, although this will take some time.

Unesco has launched the Cultural Heritage Specialist Guide mainly in the hopes of raising conservation awareness for the future.

"[We chose] the locals because they are here and we want them to feel like they would benefit from the heritage and from the conserving of the sites," Tim Curtis, the head of the Culture Unit in Unesco Bangkok office, said. "What we want is to not just look at the conservation, but to understand it and know the reasons why it's a world heritage site and what the basic principles of conservation are; we don't just want ourselves and others to take one look at it and leave, which is what a lot of people do."

The programme is an adaptable framework to meet the needs of various countries and to augment the existing national guide certification schemes. It was first pioneered in Macau in 2005. Since last year, Unesco has been collaborating with ADB, Pata, Unescap, Dasta, the Department of Tourism of Thailand and the Fine Arts Department of Thailand to tweak the programme to fit Thailand's World Heritage sites. The creative solutions for conservation programmes have been successfully implemented in various countries such as India, Malaysia, Laos and Indonesia for over a decade now.

Toward a museum of the 21st century

Artworks in galleries and spaces of today are increasingly losing currency because of outdated cultural references

HOLLAND COTTER

NYT

We're 15 years into the new millennium, but our museums don't seem to be aware. They're stuck in the late 20th century, the Arrogant Age, with its love of gigantism in architecture and art. Frank Gehry's 1997 Guggenheim Bilbao, a sky-reacher with a sasquatch footprint, scaled to accommodate colossal Richard Serra sculptures, epitomised that love. Gehry's 2014 Vuitton Foundation museum in Paris, a glass galleon packed with bland blue-chip cargo, reconfirmed it. So we're still waiting, scanning the horizon for a new kind of museum, a 21st-century museum, to appear.

How will we know it when it arrives? There will be no single model and there shouldn't be. Art and life, which are equally a museum's business, are too complicated to be reflected in any one mirror. The new museum won't be defined by architectural glamour or by a market-vetted collection, although it may have these. Structurally porous and perpetually in progress, it will be defined by its own role as a shaper of values and by the broad audience it attracts.

A new version can't arrive too soon. Existing ones are, in crucial ways, stagnant. Broad attendance numbers may give the opposite impression. Major urban museums in the US are getting crowds in the door, but diversity isn't coming in with them. Despite the dramatic increase in minority populations in this immigrant

nation over the past half-century and a wave of multi-culturalist consciousness, our major art museums remain largely the preserve of better-off whites, a group that is losing its majority status in urban settings.

More recently, there has been evidence of significant shifts within that core audience, as once-shared pools of knowledge and interest change. These changes are most graphically evident at so-called encyclopaedic institutions, like the Metropolitan Museum of Art in NYC. In them, non-Western art has always been a hard sell. But increasingly, so are formerly reliable stretches of Western art.

The Met's European painting galleries, although splendidly reinstalled a few years back, get relatively light foot traffic, partly because the cultural references in much of the work have lost currency. Even a generation or two ago, the myths and religious subjects that form the basis of, say, Italian Renaissance painting would have been familiar to a general public, thanks to surviving state school variations on a "classical" education. But with changes in schooling in a country that has grown increasingly secular, viewers of art predating impressionism typically don't know what they're looking at.

The 21st-century museum is going to have to find ways to tell them. And this may well demand particular curatorial skills, such as ever more imaginative storytelling and the use of quasi-ethnological approaches to presentation. Even in a media-driven age, much art is, at some basic level, personal. People made it,

reacted to it, treasured it in ways we can identify with. But art is also intrinsically political, designed to shape a view of the world in empowering ways, ways that write certain people and ideas into the record and leave others out. We need to see art from both perspectives.

Museums like the Met are, themselves, grand history-writing-and-editing machines. Spectacle is built into them. But if they're going to become 21st-century institutions, they're also going to have to function in the mode of university teaching museums. Experimental — interdisciplinary, cross-cultural, self-critical, heterodox — approaches to art will have to be tried out if an audience for history, which is only as alive as our sense of investment in it, is not to be lost. (For a comparative look at some recent methods, I recommend Peggy Levitt's *Artefacts And Allegiances: How Museums Put The Nation And The World On Display*, just out from University of California Press.)

Whether any amount of inventiveness can arrest the current retreat from art's past is, of course, a question. Again, the metrics are paradoxical. Whereas other branches of the arts, like classical music and ballet, are attracting fewer and fewer young people, museums are attracting many, yet the interest of those visitors appears to be specific and narrow: contemporary art. And because the future lies with this audience, museums are shaping themselves to it by acquiring and exhibiting more and more contemporary work.

I speak generally. The fact that older art

PHOTO: AFP

US architect Frank Gehry's Guggenheim museum in Bilbao.

has become hard to acquire, for reasons of price, scarcity and legality, is also a factor. But the reality is that, along with perennial favourites like Vermeer, van Gogh and Picasso, contemporary art is one of the few sure-fire draws. Even unlikely institutions are getting the message. Not long ago, the Morgan Library & Museum did a Matthew Barney show.

This being so, you'd think that a new museum devoted to contemporary art would be the place to find a 21st-century paradigm, but so far, no. The Broad, which opened with tremendous fanfare in Los Angeles recently, is not a contender. A classic example of a private museum transformed into a public monument, it is devoted to the collection of multibillionaire Eli Broad and his wife, Edythe, longtime Los Angeles residents who began buying seriously in New York in the early 1980s, when stars of a slightly earlier era, like Richard Prince and Cindy Sherman, were working in SoHo, and younger figures like Jeff Koons had emerged in the East Village.

Did the Broads shape the market or follow it? Either way, their collection follows the commercial mainstream so closely as to read less like a "personal choice" than an investment portfolio. Although many of their purchases date from the 1970s and 80s, when some of the most innovative work was in film, photography, performance and various modes of conceptualism, the

“ In a country that has grown increasingly secular, viewers of art predating impressionism typically don't know what they're looking at

couple heavily favoured painting and sculpture. And almost everything in their holdings is by white men. If you were to read art history from this collection, black and Latino New York and Los Angeles barely existed, nor, apart from a patch of Western Europe (Germany), did any world beyond the coastal United States. This is not only a 20th-century museum; it is also one that dates in spirit to the pre-conceptualist, pre-feminist, pre-black power early 1960s.

A short time ago, you could have said the same of two pre-eminent New York

LEFT
Diary Of A Shinjuku Burglar,
a 1968 screen print by
Yokoo Tadanori.

BELOW LEFT
Beatriz Gonzalez's *Lullaby*
(1970) at the Museum of
Modern Art in New York.

institutions, the Museum of Modern Art and the Guggenheim Museum, which have only recently made efforts to enter the 21st — which, by definition, means global — century.

The Guggenheim is doing this in a half-measures way through a programme called the UBS MAP Global Art Initiative. Beginning in 2012, with funding from the Zurich-based financial services company UBS, the museum hired three short-term curators, each with expertise in contemporary work from certain geographic locales: South and Southeast Asia; Latin America; and the Middle East and North Africa. Their job was to buy a certain amount of art from within each region and organise a group show of it, after which the work would enter the Guggenheim's permanent collection.

The MoMA equivalent, called the Contemporary and Modern Art Perspectives, or C-MAP, seems more substantial. An extension of the museum's long-standing International Program, C-MAP is hard-wired into the museum as it calls on staff curators to research seldom-tapped areas in the existing collection and, working with colleagues and institutions abroad, to bring that art to light in exhibitions.

The first of these, "Tokyo 1955-1970: A New Avant-Garde" in 2012-13, was a revelation. Even scholars familiar with the period hadn't seen some of the earlier paintings, made during periods of post-Hiroshima upheaval. The current show, "Transmissions: Art In Eastern Europe And Latin America, 1960-1980", also introduces fascinating material. Much of it, conceptual and radically political, forces a rethinking of the vaunted pre-eminence of the Western European and US work of that period that MoMA has staked out as prime turf.

The Queens Museum, which has a history of fluid reciprocal relationships with communities in its ethnically rich borough, has supported many long-term projects outside its walls. Beginning in 2011, in conjunction with Creative Time, it sponsored what amounted to a year-and-a-half-long performance piece called *Immigrants Movement International*, conceived by Cuban-born artist Tania Bruguera.

PHOTOS © 2015 THE NEW YORK TIMES

Bangkok Post

Bangkok Post
Circulation: 70,000
Ad Rate: 1,500

Section: Life/ART

Date: Wednesday 4 November 2015

Volume: - **No:** -

Page: 4(Top)

Col.Inch: 166.79 **Ad Value:** 250,185

PRValue (x3): 750,555

Clip: Full Color

Headline: Toward a museum of the 21st century

Still, across the globe, 20th-century museums in the Bilbao mode continue to rise. That sounds like what we'll be getting when the Saadiyat Cultural District, built on an artificial island off Abu Dhabi in the Persian Gulf, is finished in the next few years. It will include a Guggenheim franchise designed by Gehry and a Louvre Abu Dhabi, described by its architect, Jean Nouvel, as a "universal museum", with "galleries enabling comparisons and contrasts between artworks of different historical periods and geographical areas", with contemporary art in the mix.

Sound old? It is, including the fact that the audience envisioned for these museums is effectively preselected: an international leisure class for whom the island's museums, luxury hotels and shopping malls are being built.

So the new 21st-century museum — where walls are dissolvable, access is open, and art is invited to tell us who we are as an arrogant, exclusionary but possibly teachable culture — is still awaited. Millenniums are artificial markers. But, like New Year's resolutions, they can be put to practical use to spur invention and to strengthen a resolve to turn old thinking around. Invention and reinvention can start anytime, like now. © 2015 NEW YORK TIMES NEWS SERVICE